

Då den ehrewyrdige och
högwällärde herren, her m.
Petrus Linstorphius,
wälf...

Alm, Magnus Caroli

1 Ic 1694 Linstorphius, Petrus

Den Ehrelyrdige och Högwällärde Herren/

Her **M. P E T R U S**
L I N S T O R P H I U S,

Wälsförordnad CON-RECTOR wid den berömlige
Cathedral Scholan vthi Wexiö/

Samt
Ehreborne/ Gud- och Dygdälskande Jungfru/

S. I. M. B. S. W. N. A. S.
S I G G O N I A,

Sordom den Ehrelyrdige och Högwällärde Herrens/

Her **LAURENTII SIGGONII,**

Med Beröm wälsamme Kyrckioheerdens vthi Naunnarnd/
och wälmeriterade Probstens öfwer Sönerbohäradt.
Kärälskelige Dotter/

Vthi Högberömdhe och hederwårde Personers Diuvisfande/ ett ächta Troo-
hets Förbund med hwar annan ingingo den 25 Junii, Åhr 1694.

Uttrade och öfwersände denne trohiertelige Bröllopx-Engkønstan
Herr Brudgummens gamble och förtrogne Wän
M A G N U S   A L M.

*****

Si/ Herr LINSTORPHIUS en Man af Phæbo
lärder/
Den wid Minervæ Huus är lycka god
bestårder/
Han har i Ungdom sin på Pindus slig-
tigt gådt/
Der af höglärde Mån god Lårdom offra sådt/
I äro han en rijd berömligt har studerat,
Och en förnäm Mans Barn der troligt informerat,
Om honom med god ståhl och detta blifwer sagt:
Ibland de lärde har han wackra Prof nedlagt;
Dy stattas han full Säll/han åliskas af de Lärde/
Och blije vthaf hwar Man högt hållen vthi wårde/
I frija Konster han/ rätt wäl förfaren är/
Och i sit lärde Kärle sin Wijsheetz Håswor bår/
Han sielf sit nöye är han det och androm gifwer/
Det han doch saknar ey/ det som ey samre blifwer/
Men ökes/ tager til och gagnar sig sielf bást/
Når det til andras tienst sig brukar altsom wäst.
En sliskan förmåhn Her CON-RECTOR haa I funnit/
Som för Ehr Wijsdom stoor/til rätta måhlet hunnit/
At I med Heder prydd/ med Ahre-Titel krönt/
Och för Ehr möda swår/ med wacker tienst belönt/
I det I nu med sligt/ wäl kunnen låra andra/
Som och på samia sätt/ at winna Wijsheet/ wandras
Ty kan man säga här: Gud wari ewigt Lof!
Som vthi Kyrckia sin/ och i wår Konungz Hof/

I Scholar kring vårt Land/ och lærdoms Tempel dyra/
Geer så Hög lärde Mån/ som väl vår yngdom styra/
At vthaf Piltar små/ ån Lärde Mån och blij/
Når dhe i Scholan rätt insupit Konster frij.
Min värda Wån/ I haa alt detta väl betrachtat/
Som i all Eder tid/ på Eder sielf väl achtat;
I derfor och nu een stoor hiertans Hugnad tått/
En Jungfru/ skön een Roos/ som är Ehr bästa lätt/
Som är af förnåm Slächt/ af Dygdens prydnadt skijner
Och i sitt anleet bår de rätte Dygde-Mijner/
Hvars Dygde-glanz är stoor och lyser mächta klar
Ty hon blåd Jungfrur mång/ ett Dygde-mönster war/
At hafwa vthi samn en så dygdzjrad kåra/
Som är en Hustru from/ den rätta Mansens åhra;
En sådan ådel Skatt/ iag meenar trogen Wån/
För Pärlor eller Guld kan aldrig köpas ån.
Ehr aldraluffste Roo skal hon dy altid vara/
Ja/ Tröst i Nöder all/ samt tilstötande fara/
Ehr skall ey falla swårt/ Arbete/ Möda/ Glijt/
Dy sådant weet hon väl at lindra i god tid.
Når som Ehr heela Krop af Scholagång blijr tunges/
Så hafwen i god Roo af Eder Hustru vnger/
Hon ålstar/ vyrdar Ehr/ wil Ehr af hiertat väl/
Och håller Ehr mehr kår/ ån som sin egen Siål;
War dy Brudgumme glad/ I fådte haa sådan Måka/
I gifwen Ehr til Frögd/ all sorg och Pust försåka/
För enslig Hug och sinn I haa nu roligt Mod/
För kall och dymklad Sång/ en Sångewårma god.
Hvem

Hwad angår Kärleekz Dygd hoos henne intet felar/
Ty hiertat sitt hon helt vprichtigt Eder delar/
All Troheet lofwer vth/ i werlden til sin Död/
Hwad hålft påkomma kan i Glädie/Sorg och Nöd.
I mågen Jungfru och hembåra Gudi åhra/
Som vthaf Nåde sin har welat Ehr beskåra/
En högwällårder Man/ som blifwer Eht förswar/
Ehr altid trognast Wån/ ja/ Ehr frögd och Ehr far.
Nu åndas Eder sorg/ nu bortfar all den smerta/
Som för Ehr Faders Död/ har bodti edert hierta;
War dy glad Jungfru Brud/ oc frögdës med ehr Man/
För det I funnit den/ som Ehr nu trösta kan/
Ja/ nu på denna dag/ med Glädie Lust och Gamman/
I tacken Herren Gud/ som fåste blij tilsamman!
Jag kan ey denna gång/ med skrifwand' längre gå/
Men slutar nu här med/ och önskar troligt så:
O Gud wålsigna tu dhe Dygde-Siålar twenne/
Som efter tin försyn nu ingådt Wånskap denne/
Den aldrig rygges mehr/ O Gud/ war deras wån/
God hålsa och långt Liff/ O Gud/ du dem förlån!
Haf wård om deras boo! des åhta Sång låt blomfa/
Och Barnen wåra til/ föråldromen til fromma/
At Slåcht och Wänner god/ må der af hafwa frögd/
Tu dem wålsignar så/ vthaf tin Himmels Högd!
Tu låt dem ånlig sidst/ när dhe sitt Liff här sluta/
Med Glädie och i frijd/ såll Himmelsk Glädie niuta
Bland tin vthwalde barn/ O Gud/ och Helgon all/
Tig lofwa vthan ånd/ med ewigt Glädie Skall!!!

***